

SAKARYA ÜNIVERSİTESİ

Batı Sanatı Tarihi 1. Kısa Sınav Gülşah Sevinel B171200025 1. Öğretim

Altamira Mağarası

UNESCO Dünya Mirası listesinde bulunan bu mağara İspanya'nın kuzeyinde yer alır. Paleolitik çağa ait çizimleri ile ünlüdür. Mağara 1868'de yerel bir avcı tarafından keşfedilmiştir. 1879 yılında İspanyol arkeolog Marcelino Sanz de Sautuola mağarayı gezmek ve temizlemek için gitmiştir, tavandaki resimleri kızı Maria tesadüf eseri bulmuştur. Döneminin arkeologları tarafından tartışma konusu olmuş ve sahte olduğu düşünülmüştür. Çünkü tarih öncesi çağlarda yaşayan insanların bu nitelikte çizimler yapamayacağına inanılmaktaydı. 1902 yılında tarih öncesi çağlara ait başka resimlerin bulunması bu tartışmaları bitirmiştir.

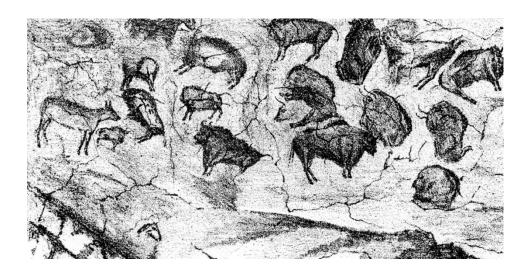
Mağarada bulunan farklı nesnelere dayanarak arkeologlar bu yerde yaşayan iki ana kültür

olduğunu dile getirmişlerdir. Solutrean (yaklaşık 21.000 – 17.000 yıl önce) ve Magdalenian (yaklaşık 11.000 – 17.000 yıl önce). Yapılan son çalışmalar ise mağaradaki farklı tablolar arasında en az 10.000 yıl olduğu doğrulanmıştır. Girişe yakın tavanında renkli hayvan çizimleri, daha çok bizon çizimleridir. Çizimlerin ne amaçla yapıldığı tam olarak bilinmese de uzmanlar çizimlerin ulaşılması zor yerlerde olması sebebi ile bu çizimlerin yapılacak olan bir sonraki avın daha bol ve bereketli geçmesi için yapılan bir ritüelin bir parçası olduğu düşünmektedirler. Bu ritüelde hayvan resimlerinin çizilmesi ile ruhlarının bu resimlere hapsedileceği ve avın daha kolay geçeceği

inancı vardır. Çizimlerin çoğu o dönemde avlanması zor ve büyük hayvanlardan oluşur. Gerçekçi ve iyi betimlenmesinden ötürü çizen kişinin hayvanları çok iyi tanıyan kişiler olduğu tahmin edilmektedir. Hayvan figürlerinin yanı sıra duvarlarda kazılarak ya da siyah ve kırmızı ile boyanmış birçok figür vardır.

İnsanoğlunun doğadan boya elde etmesinin ilk örnekleri bu mağara resimlerinde görülmektedir. Çizimler sert bir malzemeyle birlikte odun kömürü kullanılarak yapılmış ve renklendirme için kömür, demir oksitle renklendirilmiş kil, hematitin öğütülmesi gibi çeşitli malzemeler kullanılmıştır.

Hohle Fels Venüsü

Almanya'nın güneybatısında bir mağarada bulunan üst paleolitik venüs heykelciği en eski insan betimlemeleri olma özelliğini taşımaktadır. Mamut fildişinden yapılan santimetre 6 uzunluğundaki heykelcik altı parçaya 2008 bölünmüş halde yılında bulunmuştur. Fakat sol kolu kayıp olan figürün başı ise bulunmamaktadır. Günümüzden 35.000 ila 40.000 yıl önceye ait olduğu bilinmektedir.

Heykelciğin aşırı vurgulanmış dişi hatlara sahip olması seksüel yanı vurgulamak amacıyla yapıldığını düşündürmüştür. Geniş omuzları, belirgin ve fırlak göğüsleri, iç içe geçmiş kalça ve genitali, kısa ve asimetrik bacakları sonraki venüs heykelciklerinde de tipik özellikler olmuştur.

Göğüs, karın ve kolunda çokça yatay çizgiler bulunur. Kasık bölgesi ise üçgen biçimiyle belirtilmiştir. Bu çizgilerin giysi olabileceği ya da kasıtlı olarak belli

işaretlerin konulduğu düşünülmektedir. Sol omzu üzerindeki halka pek çok araştırmacı tarafından doğurganlık totemi olarak düşünmüştür.

STONEHENGE

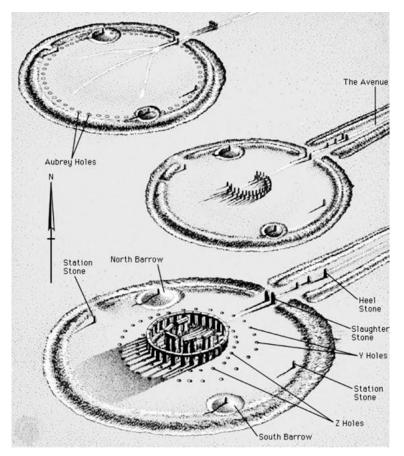
Neolitik çağdan kalma Stonehenge, İngiltere'de Salisbury yakınlarında bulunur. İç içe geçmiş çemberler içine dizilmiş taşlardan oluşmaktadır. Bulundurduğu taşlardan en uzunu 7 metre ve 44 tondur. Yapının toplam ağırlığı ise 1500 tondur.

Kimlerim yaptığı hakkında farklı tahminlerden olsa da yapılan ölçümler sonucu 4500 yıl önce yapıldığı ortaya çıkmıştır. Bu da yapının mimarının ilk çağ insanları olduğuna işaret etmektedir. Yapılma amacının ise dönemin insanlarının ayin yapmak için bir araya geldiği bir yer olduğu düşünülmektedir.

1919'dan beri yapılan çalışmalar bu yapının üç evrede tamamlandığını ortaya koymaktadır:

ilk evre (Stonehenge 1) neolitik çağda M.Ö. 3100 - 2300 yılları arasında tamamlanmıştır. Yapının çevresi ortasında hendek bulunan dışı çemberimsi bir set ile çevrilmiştir. Hendeğin iç bölgesinde 56 tane çükür bulunur. Bu çukurlar, 17. Yüzyılda John Aubrey tarafından keşfedildiğinden Çukurları Aubrey olarak adlandırılmıştır.

2. evre M.Ö. 2100 yıllarına aittir. Bu dönemde bölgeye giriş yolu Avenue yapılmıştır. Bu dönemde kullanılan taşlar mavi taşlardır ve ilk evredekilerden farklıdır. Mavi taşlar güney bölgesinden taşınmıştır. Bu evrede yaklaşık 80 dikili taş yerleştirilir. Dikili taşlar ve Avenue yolu Güneş'in yaz dönümündeki (21 haziran) doğuş konumuna göre ayarlanmıştır.

3. evrede daha uzun taş bloklarından ufak çemberler yapılır. Mavi taşlarla birlikte burada Sarsen (yabancı) taşları da kullanılır. Sarsen taşları çok daha ağırdır. O dönemde bu taşların taşınması için 1000'den fazla insanın haftalarca taşıma yapması gerekir. Blokların at nalı biçimindeki dizimi dikkat çekicidir. Ama 3. Evrenin inşaatı tamamlanamamıştır.